

Sygn. akt I A Cz 853/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2012 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSA Wiesława Kaźmierska (spr.)

Sędziowie : SSA Mirosława Gołuńska

SSA Marta Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2012 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. P.

przeciwko A. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 10 września 2012 r. sygn. akt I C 307/10 w przedmiocie odrzucenia wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty sądowej od sprzeciwu oraz w przedmiocie odrzucenia zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 5 czerwca 2012 r.

postanawia:

I. odrzucić zażalenia pozwanego na postanowienie w punkcie I;

II. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

M. Gołuńska W. Kaźmierska M. Sawicka

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 września 2012 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty sądowej od sprzeciwu jako niedopuszczalny oraz odrzucił zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 5 czerwca 2012 r. jako spóźnione.

Postanowienie to w całości zaskarżył pozwany, wnosząc o jego zmianę i uwzględnienie wniosków zawartych w zażaleniu pozwanego z dnia 23 lipca 2007 r. Skarżący zarzucił, że postanowienie Sądu pierwszej instancji pozbawia pozwanego prawa do rozpoznania sprawy. Pozwany wskazał, że o postanowieniu z dnia 5 czerwca 2012 r. odrzucającym jego sprzeciw dowiedział się dopiero w dniu 18 lipca 2012 r., składając w dniu 23 lipca 2012 r. zażalenie. Podniósł, iż od 3 lutego 2012 r. nieprzerwanie przebywał na zwolnieniu lekarskim nie mogąc odbierać wezwań sądowych a dodatkowo jego gabinet dentystyczny w litym 2012 r. został zlikwidowany.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie w części dotyczącej postanowienia o odmowie przywrócenia terminu jest niedopuszczalne zaś w pozostałym zakresie okazało się niezasadne.

Wyjściowo, celem prawidłowego odniesienia się do zarzutów skarżącego, przedstawić należy tok procedowania w niniejszej sprawie.

Otóż w dniu 16 czerwca 2010 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie wydał wyrok zaoczny w sprawie z powództwa L. P. przeciwko A. B.. W związku z nieprawidłowościami w doręczeniu wyroku zaocznego, skuteczne jego doręczenie pozwanemu nastąpiło dopiero w grudniu 2010 r. Pozwany wniósł sprzeciw od wyroku, podając adres dla doręczeń w S., przy ulicy (...) (k.109). Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2011 r. referendarz sądowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych (k.154). Postanowienie to doręczone zostało pozwanemu w trybie doręczenia zastępczego na podany powyżej adres (w związku z wcześniejszym poinformowaniem Sądu o wypowiedzeniu pełnomocnictwa reprezentującemu pozwanego pełnomocnikowi) w dniu 21 lipca 2011 r. (k.157). W dniu 18 sierpnia 2011 r. pozwany złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odwołania w sprawie zwolnienia od kosztów sądowych wskazując na chorobę i przedkładając zaświadczenia lekarskie (k.160). Zarządzeniem z dnia 13 października 2011 r. pozwany wezwany został do złożenia skargi na orzeczenie referendarza sądowego pod rygorem zwrotu wniosku o przywrócenie terminu do jej wniesienia (k.172). Zobowiązanie doręczone zostało pozwanemu a trybie doręczenia zastępczego w dniu 31 października 2011 r. (k.190). Pozwany nie wykonał zobowiązania w związku z czym zarządzeniem z dnia 29 lutego 2012 r. Przewodniczący zwrócił jego wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi na orzeczenie referendarza sądowego (k.191). Następnie wezwano pozwanego do uiszczenia opłaty od sprzeciwu. Wezwania tego pozwany również nie odebrał mimo skutecznego dwukrotnego awizowania (k.194,202) co spowodowało odrzucenie jego sprzeciwu postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 5 czerwca 2012 r. (k.206) i jego uprawomocnienie się w dniu 10 lipca 2012 r. Dopiero w dniu 23 lipca 2012 r. pełnomocnik pozwanego wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 5 czerwca 2012 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty sądowej od sprzeciwu (k.211). Zarządzeniem z dnia 24 lipca 2012 r. wezwano skarżącego do sprecyzowania żądania – pod rygorem przyjęcia, iż wnosi zarówno zażalenie jak i wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty. Brak odpowiedzi ze strony pełnomocnika pozwanego skutkowało wydaniem zaskarżonego postanowienia.

Odnosząc się zatem do wniesionego środka zaskarżenia, przede wszystkim zważyć należało, iż nie jest dopuszczalne zażalenie na postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001 nr 1, poz. 1, OSNAPiUS 2000 nr 24, poz. 887, w której wyrażony został pogląd potwierdzający wpadkowy charakter postępowania o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, którego celem jest jedynie ocena zasadności wniosku o przywrócenie terminu, w tym zbadanie, czy zaniechanie dokonania czynności było spowodowane okolicznościami niezawinionymi przez stronę). W tym zatem zakresie zażalenie wniesione przez powoda podlega odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Z wywiedzionego przez skarżącego zażalenia trudno wnioskować czy pozwany kwestionuje samo postanowienie w przedmiocie odrzucenia zażalenia czy też postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu czy też wreszcie inne wcześniejsze decyzje Sądu pierwszej instancji. Odnośnie rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty, skarżący w żadnym miejscu zażalenia nie kwestionuje słusznego, w ocenie Sądu Apelacyjnego, podglądu Sądu pierwszej instancji, iż wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty sądowej, nie jest dopuszczalny a strona wnosić powinna o przywrócenie terminu do wniesienia środka zaskarżenia, od którego nie uiszczono opłaty.

Nie ulega wątpliwości, iż pozwany nie opłacił sprzeciwu od wyroku zaocznego pomimo skierowanego doń wezwania do uiszczenia tejże opłaty, które należało uznać za skutecznie doręczone z dniem 17 maja 2012 r. (k.202). Powoływanie się przez skarżącego na likwidację gabinetu, na adres którego kierowano korespondencję do pozwanego nie może odnieść zamierzonego skutku, bowiem adres taki jako adres dla doręczeń podawał sam pozwany i nie wnosił o jego zmianę. Co istotne zresztą likwidacji owego gabinetu pozwany w żaden sposób nie próbował nawet uprawdopodobnić.

Zarzucając z kolei przebywanie na zwolnieniu lekarskim od lutego 2012 r. skarżący powinien wnieść o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu czego jednakże w niniejszej sprawie nie uczynił i to pomimo reprezentowania go przez profesjonalnego pełnomocnika i kierowania doń wezwania do sprecyzowania treści żądań zawartych w piśmie z dnia 23 lipca 2012 r. Zauważyć przy tym należy, iż z przedłożonych zaświadczeń nie wynika aby choroba stanowiła przeszkodę w odebraniu wezwań skoro wskazane zostało w nich, iż pacjent może chodzić

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, iż nie było podstaw do zakwestionowania stanowiska Sądu pierwszej instancji, który uznał, iż zażalenie pozwanego na postanowienie z dnia 5 czerwca 2012 r., doręczone pozwanemu w trybie doręczenia zastępczego w dniu 2 lipca 2012 r. jako spóźnione (zażalenie wniesione zostało w dniu 23 lipca 2012 r.) należało odrzucić. Wniesione zażalenie w tym zakresie należało zatem oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

M. Gołuńska W. Kaźmierska M. Sawicka